

Протокол

№

гр. София, 12.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21
състав**, в публично заседание на 12.10.2023 г. в следния състав:
СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на
прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **3736** по описа за **2023**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

На именното повикване в 10,53 часа:

Явява се преводач от пущи език.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на преводача по представена от него лична карта:
Х. Р. М., неосъждан, без дела и родство със страните или представляващите ги.

Явява се преводач от арабски език.

Д. ТАТУЗ, неосъждан, без дела и родство със страните или представляващите ги.

На основание чл. 14, ал. 2 АПК,

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

НАЗНАЧАВА Д. ТАТУЗ като преводач на жалбоподателя Ш. ЕЛ А. от арабски на
български език и обратно и Х. Р. М. на свидетеля по искане на жалбоподателя, от
български на пушу и обратно, с чиято помощ жалбоподателят и свидетелят да вземат
участие в производството по делото.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕЖДАВА преводачите за наказателната отговорност за даване на
неверен превод, която носи съгласно чл. 290, ал. 2 от НК.

Преводачите обещаха да дадат верен и точен превод.

ИЩЕЦЪТ Ш. ЕЛ А. – редовно призван, не се явява, представлява от адв. Д. Г., с
пълномощно към жалбата.

Адв. Г.: Свързах се по телефона току що с Ш. ЕЛ А. и той ми каза, че не е знаел, че
днес имал дело. Свързал се е по телефона със социалния работник и той му е казал, че
делото му е в петък и затова се е объркал. За свидетеля също нямам данни. Уговорката

ни беше двамата да бъдат днес пред съда в 10,30 ч., не знам поради каква причина не се явява

ОТВЕТНИКЪТ ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ ЗА БЕЖАНЦИТЕ към МС – редовно призован, се представлява от юрк. Г., с пълномощно представено в днешно съдебно заседание.

СГП – редовно призована, се представлява от прокурор К..

СТРАНИТЕ (поотделно): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ НАМИРА, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото, поради което ход на делото следва да бъде даден, но предвид неявяването ищеца и на свидетеля, отпада необходимостта от участието на двамата преводачи в днешно съдебно заседание и същите следва да бъдат освободени, като им бъде заплатено възнаграждение за явяването им в днешно съдебно заседание, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ОСВОБОЖДАВА двамата преводачи от участие в днешно съдебно заседание.

ОПРЕДЕЛЯ хонорар на всеки от тях в размер на по 100 лв., платими от бюджета на съда.

Издаде два броя РКО.

СЪДЪТ УКАЗВА на процесуалния представител на жалбоподателя за следващо съдебно заседание да организира явяването на жалбоподателя /ако той желае да се яви/ или своевременно да предупреди съда за неявяването на Ш. Ел А. и поискания свидетел, предвид необходимостта от заплащане на преводачи, чрез които жалбоподателят и свидетелят да вземат участие в производството по делото

ДОКЛАДВА исковата молба, с приложени писмени доказателства и доказателствени искания в същата.

ДОКЛАДВА определение на съда от 25.07.2023 г., с което е посочен предмета на делото, конституирани са страните, разпределена е доказателствената тежест, дадени са съответните указания във връзка с нея.

ДОКЛАДВА административната преписка, изпратена от ответника.

ДОКЛАДВА постъпил писмен отговор от ДАБ МС на 15.06.2023г., в АССГ, с който ответникът оспорва предявения иск като твърди, че същият е недопустим и неоснователен и също се правят доказателствени искания.

АДВ. Г.: Поддържам исковата молба. Поддържам направените с нея доказателствени искания. По отношение на доказателствените искания от страна на ответника, не възразявам да бъдат разпитани свидетели на ответника. Не възразявам и за останалите му доказателствени искания. Да се приемат представените с отговора на исковата молба, писмени доказателства.

ЮРК. Г.: Оспорвам изцяло предявените икове като неоснователни и недоказани.

ПРОКУРОР К.: Нямам възражения. Няма да соча доказателства.

ЮРК. Г.: Не мога да кажа на този етап имената на двамата свидетели. Моля за срок да посоча в писмена молба имената на двамата свидетели.

СЪДЪТ с оглед представените до момента доказателства НАМИРА, че същите следва да бъдат приобщено по делото.

По отношение на направените доказателствени искания, СЪДЪТ НАМИРА за съотносими по делото, единствено исканията за допускане на свидетели от страна на ищеца и на ответника, при режим на довеждане.

По отношение на останалите искания за назначаване на експертизи – СМЕ, съдебно-психиатрична експертиза и съдебно инженерно-техническа експертиза, СЪДЪТ НАМИРА исканията за неоснователни, тъй като искането за С. е неотнормимо към предмета на спора, а предвид изминалия период от време исканията за СМЕ и СППЕ следва да бъдат оставени без уважение.

По отношение на исканията за представяне на документите, посочени в исковата претенция от страна на ответника, СЪДЪТ НАМИРА искането за основателно, поради което

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА и ПРИЕМА по делото всички представени писмени доказателства по делото

ДОПУСКА в качеството на свидетели на ищеца, Ю. Д. Д. и З. В..

ЗАДЪЛЖАВА ответника в 10-дневен срок, да представи документите посочени в последните три доказателствени искания, на стр. 7 от делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането за назначаването на СМЕ, СППЕ и съдебно инженерно-техническа експертиза.

ДОПУСКА до разпит при режим на довеждане двама свидетели по искане на ответника, след уточняване от страна на ответника с молба, техните имена.

В залата се явява свидетелската Ю. Д. Д..

СЪДЪТ сменя самоличността на свидетелката по представената лична карта:

Ю. Д. Д., 53 г., българка, българска гражданка, неосъждана, нямам със страните взаимоотношения от родствен, служебен, съдебен характер, които да ме направят пристрастен или да повлияят на показанията ми.

Свидетелят, предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК.

Обеща да каже истината.

СЪДЪТ пристъпи към разпит на свидетеля:

На въпроси на АДВ. Г.: Познавам Ш. Ел А.. Запознах се с него в началото на месец юли тази година /2023г./ в качеството ми на социален работник по проект. Работата ми с него е от социален характер, изразяваща се в това, да осигуря медицинска грижа и до някъде емоционална такава, защото в първите ни срещи той беше изключително разстроен и много плачеше. Имаше различни форми на страдание. Първият месец /юли/ се виждахме два пъти седмично. Идеята ни за работа с него беше, първо да проследим физическото му състояние и му записахме личен лекар. Той вече беше посетил психиатър – доктор К., с която се консултирахме, че на този етап е добре да

не се променя терапията, за да може да се види и да се проследи, тъй като тогава той споделяше за урологични проблеми и проблеми с кръвното налягане. Записвайки го при личен лекар започнахме първо урологичните проблеми да изследваме. Имаше епикриза. Отидохме при уролог и кардиолог. Оказа се, че на този етап не е необходимо лечение. Впоследствие, аз се свързах с психиатъра, който е общувал с Ш. през последната една година, защото ми се струваше ценно да се продължи терапията с психиатър, който го познава. След като вече имаше личен лекар и можеше да получава направления, на 10-ти август направихме първата консултация с психиатър и оттогава те са се срещали три пъти, за да може да адаптира медикаментозната терапия според здравословното му състояние. Единственото, което знам е, че сменя антидепресантите, защото самото му заболяване е с депресивен тип, много силно изразено не само в плач, но и обърканост, също споделя за проблеми със съня и храненето. Споделя, че непрекъснато се страхува, че е много самотен и не излиза. На 24-ти август не можах да го придружа, защото бях в годишен отпуск. Тогава е споделил с психиатъра си, че има много силни притеснения и дори че има желание за самоубийство. Лекарят тогава каза, че очевидно има риск за него и издаде направление за хоспитализация. С колегите търсихме вариант да бъде хоспитализиран, което беше трудно, защото нямаше много свободни места. Търсихме варианти за дневен център. Тогава Ш. се е чувал с преводача през седмица, идеята беше за знаем, какво се случва с него. Той отказа хоспитализация, защото се притесняваше, че ще бъде затворен. В момента, аз съм намерила вариант в К., където да бъде на дневен стационар за наблюдение. Просто изчаквам да мине делото за да може той да постъпи. Притеснението му е, че ще бъде затворен и с какви хора.

Той ми е споделял, че от много години страда от психиатрично заболяване, но досега с лекарства някак си е успявал да се справи. Очевидно много тежко му се е отразил престоят в Б.. Непрекъснато плаче и дори не може да споделя. Споделял е за престой в Б. за последните месеци, но пак казвам, че е доста объркан. Споделял ми е, че е бил затворен, че не са му разрешавали да ходи до тоалетна. Говореше дори за рак на пикочния мехур, което впоследствие се оказа, че не е, но той имаше много силни притеснения, че не е ходил. Последният път след като е излязъл, не е можел да стои спокойно в къщи, защото все му се е струвало, че някой го дебне. Впоследствие, с психиатър установихме, че поради недостатъчно адекватна терапия се е влошило здравословното му състояние. Друго, което ми е разказвал за престоя си в Б. е, че е бил в някакво тясно място с много хора и не са имали право да го държат. Относно здравословното му състояние е казвал, че не е могъл да си пие лекарствата, че не е ходел до тоалетна, че е чувствал сърцебиене и страх. Казвал е, че никой не го е чувал, когато е казвал, че има нужда от лекар. Разбрах, че не е можел да си пие лекарствата, защото са му ги взели и е нямал телефон. Не ми е казвал, защо не е можел да ходи до тоалетната. Аз бях объркана, доколко наистина са такива условията и дали това в момента е действителност като състояние е било така или нещо не е от обърканото му съзнание, защото не можех да допусна да не им осигурят достъп до тоалетна. Той казваше, че не са ходили и се е стискал много. Друго за преживяванията си докато е бил в Б. с мен по-скоро не е споделял, мисля, че е споделял на психиатъра си, но, това малко беше като част от конфиденциалната работа с психиатъра. Единственото е, когато се чухме последният път за хоспитализиране каза – „Щом съм преценил, значи така трябва. Това означава, че съм отчел риск.“

На въпроси на ЮРК. Г.: Когато е бил настанен в Б., той не е крил, че има

здравословни проблеми. За оплаквания там на място не съм го питала с такива подробности, защото обикновено тогава, когато тръгва да разказва започва много силно да плаче, започва да става много тревожен. Аз все пак не съм психолог – специалист, но имам достатъчно опит с хора с психични страдания, предпочитам да спрем тази тема и да спрем тази тема. Коментирали са с психиатъра, че, не, на този етап от време докато не се намери добрата медикаментозна терапия, за да може вече спокойно да се общува и говори. За него е много трудно в този период да говори. Не ми е споделял и не съм го питала, дали му е оказвано медицинско обслужване в този период. Първите ни срещи с него бяха да го крепим сега, не да го връщаме назад в миналото. Първата ни среща беше на улицата. В момента, в който ни видя с преводач и му казах, че идвам от страна на адвокат Г. да се запознаем и да видим, с какво можем да помогнем, той се разплака и плака половин час на улицата.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам въпроси към свидетеля.

На въпроси на СЪДА: Той има къща под наем в Горна баня. Не съм проучвала източниците му на доходи. Според мен му помагат неговата съпруга /с която са разделени/ и близките му. Говори ли сме за възможност за работа, но според лекарите, на този етап не би могъл да работи. За него идеята е не точно, какво може да работи, а да бъде сред хората, за да има познати. И двамата психиатри, с които консултира казват, че на този етап не би могъл да се концентрира да работи. Споделял ми е, че почти не е излизал от къщата. Не съм го питала преди това, с какво се е занимавал и какво е работил. Казвал ми е, че има два магазина. Искаше да ми докаже, че тази развалина, която виждам аз, той не е бил такъв преди. Не съм го питала, какво е станало с магазините. Казвал ми е, че тук е имал бизнес, че е разполагал с доста средства. Казвал ми е, че ако искам ще ми покаже банковите си сметки. Със съпругата му са разделени и не живеят заедно. Два пъти я търсех по телефон. Не съм установила контакт с нея. Мислех, че този телефон е актуален, но той не пожела да ми даде друг. Доколкото знам, рядко поддържа контакт с нея. Не ми е споменавал, защо са се разделили. Не съм го питала. Нямам възможност като социален работник да се запозная със социалното му досие, мога само чрез разговор с него. Нямам достъп до досието. Казвал е, че е имал много пари, имал е бизнес, имал е магазини, но към момента няма нищо. Ч. се, дали не ми беше споменавал и за фризьорски салон. Той никога не ми е споменавал, дали е имал криминални регистрации и дали е имал водени срещу него наказателни дела. За тези два месеца, основният ни план беше стабилизиране на здравословното му и емоционално състояние. Средствата за лечението, на което се подлага на този етап са чрез Здравна каса през личния лекар с направления и той си закупува лекарствата веднъж в месеца. Аз съм от организацията „Съвет на жените бежанки в България“ – имат съвместен проект с „Глас България“. Двете организации са оказали подкрепа. Веднъж със заплащане на консултация с психиатъра доктор К. и веднъж с осигуряване на медикаменти. Ние тези средства ги осигуряваме по проекти за бежанци. В момента точно, по кой проект се финансира, не мога да Ви кажа, но с Норвежките фондове работим, с по проекти финансирани от Висшия комисариат за бежанците към ООН и У.. Споменавал е, че средствата, с които си купува лекарствата са или от съпругата му, или от близките му. Аз не установила, дали поддържа контакт със съпругата си. Аз контакт с нея не съм установявала. Знаем за неговата майка, която е в Л. и за брат му, който е в С. А.. Нямам представа и не съм и питала, как става изпращането на средства. Като социален работник правя оценка на уязвимост, доколкото има финансова възможност оценяване според различни

показатели, свързани със здравословното му състояние, къде живее и какви са нуждите му. Отново казвам, че финансирането беше еднократно, оттам – нататък, той заяви, че ще има възможност да си плаща лекарствата. Консултациите с психиатър ги плаща Здравната каса. Личният му лекар е доктор М., доктор В. Н. е психиатърът му. На въпроси на ЮРК. Г.: Не ми е споменал, на какво основание е бил настанен в Б.. Не ми е споделял за неговото криминално минало. Не мога да кажа точно за кой период е бил настанен в Б.. Имам го записано, но не мога да се сетя. Аз предполагам, че това е непосредствено преди срещата ни м. юли, 2023 г. Нашите разговори са най - вече около неговото здравословно състояние.

СТРАНИТЕ /поотделно/: Нямаме въпроси към свидетелката.

СЪДЪТ освободи свидетелката от залата.

За събиране на доказателства

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОТЛАГА и НАСРОЧВА делото за 07.12.2023 г. от 12:15 часа, за която дата и час страните – уведомени от днес.

Трима свидетели

Съдебното заседание приключи в 11,30 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: